

Posudek

Diplomová práce: Manželé Tofflerovi a informační politika

Diplomant: Bc. Monika Petřeková

Vedoucí práce: doc. PhDr. Rudolf Vlasák

Klasifikace: velmi dobře

Výsledná práce, kterou diplomantka předkládá, dosahuje zcela vyhovující úrovně komplexního pojetí monografie věnované významné osobnosti. Jde nejen o běžný výklad života a díla, ale také o hodnotící studii. Zabývá se aktuálně velmi významnou, světově proslulou manželskou dvojicí sociologů, prognostiků a také informačních politiků. Jde ovšem především o samostatnou kariéru a dílo Alvina Tofflera, k němuž jeho žena přispívala významnou inspirací a také kritikou před publikováním později společně autorizovaných děl. Z hlediska našeho oboru stojí za to zdůraznit, že paní Heidi Tofflerová pracovala mimo jiné i v knihovně.

Hned zpočátku musím konstatovat, že tato studie, ač ji její název orientuje do pole informační politiky, zasahuje svým obsahem současně také do sociologie, politologie a dalších humanitních a sociálně vědných oborů. Je to ale logické, protože, jak také diplomantka prokazuje, Toffler nebyl právě informačním vědcem, ale především politologem a prognostikem. Nicméně autorčina analýza Tofflerova díla také ukazuje, že je to, a to na neposledním místě informační věda, kde se jeho myšlenky v literatuře často odrážejí. Na práci je znát, že si autorka vybrala téma ze skutečného zájmu.

Předloženou studii hodnotím zejména z hlediska míry vlastního přínosu diplomantky k celkovému chápání Tofflerova díla v kontextu vývoje informatizace společnosti a samozřejmě informační politiky jako takové. Podstatnou částí práce je z tohoto hlediska kapitola „Informační politika třetí vlny“, kde se pokusila o nalezení významných prvků Tofflerova díla pro soudobé pojetí informační politiky a souvisejících otázek vývoje lidstva směrem k informační společnosti.

Poněkud nadbytečné jsou až příliš zkratkovité výkladové části první části třetí kapitoly (např. pod nadpisem „Informační politika České republiky“ je jen její velmi stručný nástin a navíc celá „Informační politika USA“, což je právě pole působení Tofflerových, je v práci shrnuta jen na necelých dvou stránkách). Na druhé straně musím práci kolegyně Petřekové upřímně pochválit jako nekonvenčně pojatou studii, která obsahuje kromě vyčerpávající komentované bibliografie i vlastní tvůrčí přínos, a to vytypování informačně politických aspektů velmi obsáhlého díla, které Tofflerovi vytvořili. Na práci je třeba v každém případě také ocenit snahu zmapovat toto dílo komplexně z hlediska bibliografického i životopisného.

Celkově práci hodnotím jako přínosnou, a to zejména z hlediska zmapování myšlenkového potenciálu Tofflerových v kontextu vývoje pojetí současné společnosti, ať už ji nazýváme postindustriální, informační nebo znalostní.

Vzhledem k tomuto celkovému hodnocení a také k uvedeným výtkám v posudku navrhuji klasifikovat diplomovou práci Bc. Moniky Petřekové stupněm "velmi dobře".

V Praze 21. ledna 2013

Doc. PhDr. Rudolf Vlasák